УКАЗ

Нашему управителному совјету.

Желећи да пупиле не искушавају штету од неуредног руковођенија с кућама, по смерти родитеља њини оставши нашли смо за добро рјешити: да се оне куће пупила које су у таковом стању да се могу не само до возраста пупила одержати но и киријом својом саме себе репарирати, не продају а које су слабе, или не могу прихода за своју репарацију имати, због чега ће се наравно убаталити и до срушенија доћи, да се одма продају.

По чему препоручујемо Совјету, да указ овај надлежним путем циркулира.

№ 793
7 Марта 1837 год.
у Крагујевцу.

МИЛОШ ОБРЕНОВИЋ
КЊАЗ СРБСКИ

По заповести кнеж.
Јаков Живановић
ДИРЕКТОР КАНЦЕЛАРИЈЕ КЊАЖЕСКЕ

УКАЗ

Нашему управителному совјету.

Путовавши данас од Крагујевца довдје, примјетили смо, да народ много сам себи шкоди тим, што села нису ушорена и уједно збијена, већ цео атар једног села заузели су људи истог села кућама и зградама својима, тако да нити имају, као што треба, њиве, ни ливаде, ни испуст, ни шуме, већ испречали су једни другима просторе, на велику штету обшчественну и поособену.

За уклонити препјатствија ова, ко умноженију благостојанија народног, сходно разговору, који смо имали са Совјетом у предмету истом, нашли смо за добро, рјешити, да се села уједно збијају и ушоравају, и већ смо издали налог комисији, изнећи имајућој у Лепеницу, да села Чумиће, Трнаву и Жабаре ушори.

У слѣдствију овог рјешенија нашег издајемо Совјету овај Указ, којим препоручујемо, да Совјет циркулира по цјелому отечеству нашему, да власти и Старјешине толкују народу штету, произлазећу одтуда, што су села растркана, и ползу, која произилази од ушоренија села и збијања кућа уједно, па да свим силама постарају се, како старјешине,